

RESUME

”FORSKELLE MELLEM PERSONER, DER SIGER JA HENHOLDSVIS NEJ TIL DE LOVPLIGTIGE FORBYGGENDE HJEMMEBESØG for 75+ årige”

Formål:

Dette projekt havde til formål at undersøge, hvilke forskelle der var mellem personer, der har sagt ja henholdsvis nej til de lovpligtige forebyggende hjemmebesøg for personer over 75 år med fokus på, om nejsigerne til besøg havde et bedre funktionsniveau end jasigerne.

Metode:

Projektet var designet som en tværsnitsundersøgelse, hvor deltagerne blev interviewet i eget hjem efter et struktureret spørgeskema med lukkede svarmuligheder.

Studiepopulationen bestod af 102 enlige kvinder over 75 år, der bor i eget hjem. Deltagerne blev tilfældigt udvalgt i 2 distrikter i Ebeltoft Kommune efter en stratificeret model, der sikrede udvælgelse af deltagere i alle 3 aldersgrupper (75-79 år, 80-84 år og 85+ år) samt deltagere, der havde sagt ja og nej til forebyggende hjemmebesøg.

De primære effektvariable var deltagerens fysiske funktionsniveau, der blev vurderet efter 2 mobilitetsskalaer, dels den generelle mobilitet (mobH) og dels træthed ved mobilitet (mobT). De øvrige effektvariable var en skala til at måle deltagerens mestringsevne (SOC eller ”Sense of coherence”), modtagelse af hjemmehjælp samt selv vurderet helbred.

Resultater:

102 ud af 148 mulige sagde ja til at deltage i projektet, og deltagelsesprocenten blev på 69%. Hovedresultaterne viste en tendens til forskel mellem deltagerens funktionsniveau, således at nejsigerne til besøg havde bedre scores på den generelle mobilitetsskala (mobH) og modtog i mindre grad hjemmehjælp end jasigerne. I de øvrige effektvariable blev der ikke målt nogen forskel. Der var kun statistisk signifikans i modtagelse af hjemmehjælp, og det kan ikke udtales med sikkerhed, om der er en forskel mellem ja- og nejsigere.

Bortfaldsanalysen på 46 nonrespondenter tyder på, at nejsigerne til besøg har bedre funktionsniveau, men det er også sandsynligt at nejsigere er en heterogen gruppe, der dels afslår af flere forskellige årsager og dels består af både velfungerende og ikke velfungerende ældre. I bortfaldsanalysen var der en overrepræsentation af nejsigere til besøg, hvilket giver risiko for selektionsbias og dermed usikkerhed i forbindelse med tolkningen af resultaterne.

Konklusion:

Resultaterne ikke generaliseres til mænd og gifte/samlevende kvinder, da studiepopulationen kun bestod af enlige kvinder. Resultaterne indikerer, at der er en tendens til bedre funktionsniveau hos nejsigere til besøg, men resultaterne skal tolkes med varsomhed, da der kun var statistisk signifikans i en effektvariable og bortfaldet var stort og muligvis selekteret. Den manglende signifikans indikerer, enten at deltagergruppen var for lille, eller at forskellene skyldes tilfældigheder.

Summary

”Differences Between Persons who Accepted Respectively Refused Preventive Home Visits for Persons Aged 75 and Above”

Objective:

The aim of this project was to investigate differences between persons aged 75 years and above who accepted respectively refused preventive home visits.

Methods:

The project was designed as a survey with 102 participants randomly selected from 2 districts in the municipality of Ebeltoft. The survey makes use of a stratifying model to ensure representation of all ages as well as persons who had accepted and persons who had refused preventive home visits. The participants were community-dwelling single women aged 75 years and above. They were interviewed in their homes using a questionnaire with closed-ended questions.

The primary outcome measure was functional status of the participants, which was estimated via two mobility rating scales. Secondary outcome measures were a rating scale of SOC (“Sense of coherence”, e.g. coping), receiving home help and self rated health.

Results:

102 persons (69%) consented to participate and 46 declined.

The results suggest a difference in functional status between those refusing and those accepting home visits, based on the fact that refusers had better scores in the mobility rating scale and received less home help. But apart from receiving home help the results were not statistically significant.

The analysis of non-respondents indicates that refusers have a better functional status. On the other hand, it also shows a heterogeneous group, because the refusers decline for several reasons and have a high functional status as well as a low functional status.

Conclusion:

The results cannot be generalized to apply for men and married women, since the study population only consisted of single women. The results indicate refusers having a better functional status, but must be interpreted cautiously because of insignificance, a high drop-out rate and a risk of selection bias